

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи **Бозоров Хушвахт** “Асосҳои методии ташаккули малакаҳои фаъолияти мустақилонаи омӯзиши забони модарӣ ва инкишофи зеҳнии талабагони синфҳои ибтидоӣ” барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.02 - Назария ва методикаи таълиму тарбия (13.00.02.04 - Назария ва методикаи таълими фанҳои гуманитарӣ (тахсилоти миёнаи умумӣ)).

Мазмун ва мундариҷаи диссертатсияи **Бозоров Хушвахт** “Асосҳои методии ташаккули малакаҳои фаъолияти мустақилонаи омӯзиши забони модарӣ ва инкишофи зеҳнии талабагони синфҳои ибтидоӣ” баҳри таъмини низоми босифати таълим ва омӯзиши забони модарӣ дар синфҳои ибтидоӣ ба анҷом расонида шуда, ба бандҳои шиносномаи ихтисоси илмии 13.00.02 - Назария ва методикаи таълиму тарбия (13.00.02.04 - Назария ва методикаи таълими фанҳои гуманитарӣ (тахсилоти миёнаи умумӣ)) мутобиқати комил дорад.

Солҳои охир дар робита ба самтҳои афзалиятноки сиёсати давлату ҳукумати Тоҷикистон оид ба баланд бардоштани сатҳи сифати таълим аз масъалаҳои асосии мактабу маориф маҳсуб меёбад. Дар ин росте таҳқиқотҳои бунёдӣ ва, хоса, методӣ, хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумиро бо донишу маҳорат, малакаю салоҳиятҳои ногузир омода кардан, дар заминаи хуб ва дар сатҳи баланд дониستاني забони модарӣ, ки сарчашмаи омӯзиши фанҳои гуногун дар мактаб аст, ба аҳаммияти хеле бузург соҳибанд. Аз ин лиҳоз, диссертатсияи унвонҷӯ **Бозоров Хушвахт**ро пажӯҳиши воқеан ҳам муҳим, зарур ва авло мешуморам.

Ғояи ба забаномӯзӣ, ба сифати таълиму тарбия аҳаммияти зарурӣ додан ҳамасола дар паёмҳои Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, Президенти кишвар, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба парлумон ва кулли мардуми Тоҷикистон барҷаста ва таъкидан зикр мегардад. Чунин

гузориши масъала ва ҳидоятҳои ҳаётан муҳимми сарвари муаззами мамлакат амри воқеист, зеро пешрафти ягон кишварро бе пешрафти илму маориф ва, хосатан, дониستاني забони модарӣ (забони давлатӣ) ва фарҳанги миллӣ тасаввур кардан берун аз имкон аст.

Аз ин лиҳоз, баррасӣ ва коркарди асосҳои методии ташаккули малакаҳои фаъолияти мустақилонаи омӯзиши забони модарӣ ва инкишофи зеҳнии талабагони синфҳои ибтидоӣ, роҳандозӣ кардани шакл ва усулҳои пешқадами таълим ва омӯзиши забони модарӣ дар синфҳои ибтидоӣ, мурағбат сохтани маҷмуи васоити таълимию методӣ, пешниҳоди роҳи усули самарабахш дар ин самт аз масъалаҳои мубрам ва муҳим маҳсуб меёбад.

Дар кори диссертатсионии унвонҷӯ Бозоров Хушвахт омӯзиши забони модарӣ ба хотири ташаккул ва рушди зеҳнӣ, фаъолмандии инфиродӣ тавассути вусъат бахшидан ба ҷидду ҷаҳди мустақилона аз бар кардани дониш, маҳорат ва малакаи талабагони синфҳои ибтидоӣ хеле муҳим арзёбӣ шудааст. Андешаи муаллифи рисола дар хусуси он, ки забони модарӣ сароғози ҳама гуна пешравихост, сарчашмаи донишу хирад, ҳикмат ва ҳидоятхост. Бино бар гуфтаи муаллифи рисола, дар зинаи таҳсилоти ибтидоӣ, бахусус, дар дарсҳои забони модарӣ барои муваффақ шудан ба ин сифатҳо фаъолияти мустақилонаи омӯзишӣ ба хотири рушди зеҳн ва нутқи хонандагон заминаи мусоид фароҳам меорад.

Ҳадафи асосии таҳқиқот бо он арзёбӣ мегардад, ки дар замони муосир мутобиқ ба талаботи даври замон хонандагонро дар заминаи донишҳои хуби бунёдӣ ва амалӣ ба ҷаҳони фикр кардан, таҳлил кардан, хулоса кардан, рушд ёфтани фикри хешро мустақилона баён карда тавоништан самти асосии раванди таълиму тарбия аст. Аз бар намудани қоидаву қонунҳои забонӣ як тарафи масъала бошад, тарафи дигари он ташаккули маҳорати нутқ кардан, ба муоширати озод ва баамантиқ ноил шудан мебошад. Вазифа аз он иборат аст, ки талабагонро аз даврони

нахусти таҳсил дар мактаб ба мустақилона кор кардан, фаъолияти омӯзишӣ ва таҳлилӣ пайдо кардан бояд равона кард, то шогирдони босавод ва дорои сифатҳои баланди зеҳн, маърифат, маънавият дар заминаи рушди тафаккури эҷодӣ тарбият ва парвариш ёбанд.

Унвонҷӯ ба дарёфти консепсия ва равиши илмӣ-методи таҳқиқот аз манзари **фарзия** асоснок муваффақ шудааст. Ба ақидаи муаллифи рисола, таълими забони модарӣ дар синфҳои ибтидоӣ вақте самарабахш мегардад, ки **агар** омӯзгорон дар раванди таълим ба санадҳои меъёрию ҳуқуқии соҳаи маориф, махсусан, стандарт, барнома, нақшаи таълимӣ ва китобҳои дарсӣ аҳамияти ҷиддӣ диҳанд; омӯзиши забон бо роҳи истифодаи технологияҳои муосири таълим ба назар гирифта шавад; заминаҳои педагогӣ-психологӣ фаъолмандӣ ва вусъати қори мустақилона дар ташаккули зеҳнии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ба эътибор гирифта шавад.

Дар диссертатсия ғояи асосии муносибати босалоҳият ба таълими забони модарӣ дар синфҳои ибтидоӣ тариқи дар амал истифода бурдани дониш, малака ва маҳорати парваридаи талабагони хурдсоли мактаб арзёбӣ шудааст, ки комилан дуруст аст. Низоми мазкур солҳои охир дар соҳаи маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон қабул ва рушд ёфта, афқору ақидаи дастандаркорони соҳаи илму маориф, пажухишгарон, муҳаққиқон ва устодону омӯзгоронро ба татбиқи амалии ин навгонӣ, ки ба рушди фаъолияти мустақил, зеҳнӣ-маърифатии мактабиён нигаронида шудааст, падидаи нав маҳсуб ёбад ҳам, пойдор ва устувор мегардонад.

Чуноне ки муаллиф дар диссертатсия изҳор мекорад, яке аз тадбирҳои басо муҳимми Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон гузариш ба муносибати босалоҳият ба таълим мебошад. Дар робита ба ин иқдом Стратегияи миллии рушди маорифи Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030 (бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 29 сентябри соли 2020, №526 тасдиқ шудааст) талаб менамояд, ки ба

таълиқи муносибати босалоҳият ба таълим, ки ба рушди малақаҳои амалӣ (ҳаёти, воқеӣ) нигаронида шудааст, диққати асосӣ дода шавад.

Унвонҷӯ мутмаин аст, ки хангоми муносибати босалоҳият ба таълим саволҳои “Хонанда чӣ кор карда метавонад?”, “Хонанда кадом амалҳоро иҷро карда метавонад?” ҷавоби худро меёбад. Дар муносибати босалоҳият ба таълим дониш ҷузъи таркибии малақа маҳсуб ёфта, барои санҷидан, муқоиса кардан (бо намуна) ва ислоҳи ғалатҳо истифода мешавад.

Муаллиф дуруст зикр мекунад, ки хангоми иҷрои кори мустақилона диққати асосӣ ба ҷиҳати амалии азхудкунии дониш, малақа ва маҳорат равона шуда, мақсад омода кардани хонандагон ба ҳаёти мустақилона мебошад. Барои ин ба назар гирифтани донишҳои заминавии хонандагон, мувофиқ будани машқҳои амалӣ ва вусъати кори мустақилона ба хоҳири инкишофи зеҳнии онҳо, баландравии сатҳи дониш ва қобилияти талабагон аз ҳадафҳо ва амалҳои зарур аст.

Чунончи, унвонҷӯ собит кардааст, ки иҷрои кори мустақилона дар хонанда ҳавасмандиро ба вуҷуд оварад. Яъне, раванди дарсҳои забони модарӣ ба рушди бомароми зеҳнию нутқӣ мусоидат карда, хонандагон барои аз худ намудани асосҳои дониш рағбат пайдо мекунанд.

Боиси зикр ва тавсифи унвонҷӯӣ аст, ки амсилаи пешниҳодкардаи муаллиф дар раванди таълими забони тоҷикӣ дар синфҳои ибтидоӣ ба ташаккули на танҳо салоҳияти забонӣ ва рушди тафаккури нутқ, балки бештар ба фаъолмандии талабагон дар самти инкишофи зеҳнӣ-маърифатии онҳо роҳи васеъ мекушояд.

Таҳқиқоти мазкур бо барномаи дурнамои илмии кафедраи методикаи таълими забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб таҳти унвони «Баланд бардоштани сифати таълим ва омӯзиши забони тоҷикӣ дар муассисаҳои таҳсилот» робитаи қавӣ дошта, дар

доираи “Стратегияи миллии рушди таҳсилот дар Тоҷикистон то давраи соли 2030” ба иҷро расидааст.

Таҳқиқоти мазкур дорои аҳаммияти амиқи назариявӣ амалӣ буда, бори нахуст дар илми лингводидактикаи ватанӣ коркарди асосҳои илмӣ-методии таълими забони модариро дар синфҳои ибтидоӣ дар заминаи ташаккули фаъолияти мустақилона ва инкишофи зеҳнии талабагон дарбар мегирад.

Муаллифи диссертатсия дар заминаи ҳадафи таҳқиқот ва фарзияи муқарраршуда ҳалу фасли проблемаҳои муҳимро бобати дарёфти роҳи усули самараноки таълими забони тоҷикӣ дар заминаи матнҳо ва машқҳо пеш гирифта, бо таҳлил ва ҷамъбасти таҷрибаи пешқадам тавассути омӯзиш ва таҳлили адабиёти методӣ, педагогӣ ва психологӣ ба ташаккули салоҳиятмандии хонандагони синфҳои ибтидоӣ муваффақ шудааст. Чунин услуби таҳқиқ ва пажӯҳиш ҳалли муваффақонаи масъаларо ба қатори арзишҳои муҳими рисолаи мазкур гузоштааст.

Дараҷаи навгонӣ ва натиҷаҳои дар кори диссертатсионии мазкур бадастомада, нуктаҳои асосии илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, қобили зикр ва эътибору арзёбӣ мебошанд. Арзёбии натиҷаҳои диссертатсия ва таҳқиқоти таҷрибавӣ-озмоишӣ, хулосаву тавсияҳои илмӣ-амалии пешниҳоднамудаи муаллиф бозгӯи онанд, ки ӯ ба мақсад ноил шуда, вазифаҳои дар назди таҳқиқот гузоштаро пурра ҳаллу фасл кардааст ва дар ин росто фарзияи илмии муқарраршуда тасдиқи худро пайдо кардааст.

Навгонии илмии таҳқиқот асоси илмиву воқеӣ дошта, таҳлилу баррасии ғояи илмӣ, натиҷаи корҳои озмоишӣ, хулосаи бобҳо, хулосаҳои умумӣ ва тавсияҳои методии пешниҳодшуда нуктаҳои муҳимро собит месозанд. Аз ҷумла, усулҳои муосири ташаккули фаъолияти мустақилонаи талабагон ба хотири рушди салоҳияти зеҳнӣ ва нутқи онҳо асоснок гардида, талабот ва ҷанбаҳои педагогии малакаи фаъолияти мустақилона дар омӯзиши забони модарӣ ва инкишофи

нерӯи фикрӣ-зеҳнии талабагони синфҳои ибтидоӣ аниқ карда шудааст. Зикр мегардад, ки шаклҳои инноватсионии фаъолияти мустақилонаи омӯзиши забони модарӣ ва инкишофи зеҳнии талабагони синфҳои ибтидоӣ аз ҳадафҳои асосии таълим ва омӯзиши забони модарӣ маҳсуб меёбад.

Аҳаммияти амалии таҳқиқот низ қобили зикр ва эътироф аст, зеро муаллиф муваффақ шудааст, ки ҷанбаҳои педагогӣ ва методии ташкили фаъолияти мустақилонаи талабагони синфҳои ибтидоиро ҳангоми омӯзиши забони модарӣ муайян карда, собит кардааст, ки пайдарпайии роҳу пешниҳодҳои дар рисола истифодашуда ба болоравии сатҳи дониш мусоидат намуда, имконият дод, ки ҳангоми иҷрои кори мустақилона қобилияти зеҳнӣ нутқии талабагон рушд ёфта, дониши назариявии андӯхтаи онҳо дар амалия татбиқ гардида, вусъати салоҳияти забонии мактабиён дар сатҳи талаботи барномаи таълим ба даст ояд.

Натиҷаҳои бадастомада дар амалияи корҳои таълимӣ тарбиявии ҳамаи муассисаҳои таълимӣ ва курсҳои такмили ихтисоси омӯзгорони синфҳои ибтидоии минтақаи Кӯлоб роҳандозӣ шудааст. Истифодаи маҷмуи усулҳои ҳамкорӣ (интерактивӣ)-и ба мавзӯ ва масъалаҳои пажӯҳиш дахлдор дар фаъолияти мустақилонаи хонандагони шахру ноҳияҳои Кӯлоб, Муъминобод ва Шамсиддин Шохин татбиқи худро пайдо кардааст.

Истифодаи такрорӣ натиҷаҳо дар кори таҷрибавӣ-ҷустуҷӯӣ, исботи фарзияи пажӯҳиш, иштироки шахсии муаллифи рисола дар кори таҷрибавӣ-ҷустуҷӯӣ, ҳамчунин, таҳлили хушсифати маълумоти бадастомада оид ба фаъолияти мустақилонаи омӯзишӣ ба хотири рушди зеҳн ва нутқи хонандагон таъмин гардид.

Натиҷаҳои таҳқиқот метавонад ҳангоми коркарди ҷанбаҳои методии баланд бардоштани сифати таълими забони модарӣ дар

муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ, минҷумла, синфҳои ибтидоӣ истифода гардида, мавриди таваҷҷуҳи мутахассисони соҳаи методикаи таълими забони тоҷикӣ, педагогика, психология қарор гиранд.

Дарҷаи асосноккунии нуктаҳои илмӣ

Унвонҷӯ адабиёти илмӣ, аз ҷумла, корҳои илмии методистҳо, педагогҳо, психологҳо, забоншиносони ватаниву хориҷиро чуқур омӯхта, афзалиятҳои пунарзиши таълим ва омӯзиши забони модариро дар синфҳои ибтидоӣ ба риштаи таҳқиқ кашидааст. Бозғимодии натиҷаҳои таҳқиқот дар он васф мегардад, ки концепсияи методии пешниҳодшуда дар асоси таҳлилу ҷамъбасти ғояҳои методологияи таълим, принсипҳои дидактикӣ ва ҷанбаҳои психологӣ, корҳои таҷрибавӣ ва озмоишӣ коркард ва корбаст шудааст.

Дастовардҳои таҳқиқот бо таъҷаб ба методологияи илмӣ, манбаъҳои бозғимодии методикаи таълими забони модарӣ дар синфҳои ибтидоӣ, илмҳои педагогика ва психология, тафсир ва тавзеҳоти мафҳумҳои асосӣ, истифода аз усулҳои интегратсия ва дифференсатсия, ки ба ҳадаф, предмет, вазифа ва мантиқи таҳқиқот мувофиқанд, таъмин карда шуданд.

Натиҷаҳои таҳқиқот дар семинарҳои илмӣ-методӣ ва илмӣ-амалии кафедраи методикаи таълими забон ва адабиёти тоҷикӣ Донишгоҳи давлатии Кулоб, ҷаласаҳои муштараки кафедраҳои методикаи таълими забон ва адабиёти тоҷик муҳокима ва мавриди баррасӣ қарор ёфтаанд.

Муҳтавои асосии рисола ва натиҷаҳои таҳқиқот дар семинару конференсияҳо, машғулияти мизҳои мудаввар, семинарҳои омӯзишӣ, ки солҳои 2018-2024 дар Донишгоҳи давлатии Кулоб, Академияи таҳсилоти Тоҷикистон баргузор гардиданд, ироа, тасвир ва тасдиқи худро ёфтаанд.

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар нашрияҳои илмии тақризшаванда дар шакли мақола ва фушурдаҳои илмӣ ба таърифи расида, дар конференсияҳои илмию амалии баргузоршуда ироа шудаанд.

Интишороти аз рӯи мавзӯи диссертатсия. Аз рӯи мавзӯи диссертатсия зиёда аз 45 мақолаву дастурҳои илмӣ-методӣ, аз ҷумла, 22 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 11 номгӯй аз онҳо дар маҷмуаи маводи конференсияҳо нашр шудаанд. Ба ин радиои монографияи унвонҷӯро низ ворид кардан салоҳ ва қобили зикр аст.

Мутобиқати ба расмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи Олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ аст. Чунончи, тартиби таҳияи диссертатсия ва автореферат ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда мувофиқ буда, автореферати диссертатсия мазмуни мухтасари диссертатсияро ифода мекунад ва тасаввуроти амиқро оид ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф собит месозад.

Натиҷаҳои бадастомада, эътимоднокӣ, хулосаву тавсияҳо тибқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз ҷиҳати илмию-методӣ асоснок карда шуда, ба миқдори кофӣ бо тавсияву пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, мисол ва ҷадвалҳо таъмин аст.

Диссертатсия тибқи муқаррароти Дастурамал фаҳмо, бо услуби илмии забони тоҷикӣ навишта шуда, тартиби таҳия, ҷобаҷогузори қисмҳои алоҳидаи он, робитаи мантиқӣ ва мутасили ба пуррагӣ риоя карда шудааст. Доир ба ҳар як боб ва умуман ба рисола хулосаҳои возеҳ бароварда шудааст.

Асосҳои илмӣ-методии таҳқиқоти Бозоров Х. мушаххас, боэътимод ва боварибахшанд. Муаллифи диссертатсия дониши хуби

назариявӣ ва амалӣ намоён карда, қобилияти хешро дар таҳлилу таҷзияи натиҷаҳои таҳқиқот собит месозад, ки он ҳама аз ҳаллу фасли масъалаҳои мубрами диссертатсия шаҳодат медиҳад.

Заминаи эмпирикӣ ва татбиқи амалии нуқоти илмӣ, методҳои илмӣ-таҳқиқотӣ дар ҳар як давраи иҷрои кор, мантиқи афкор ва андешаҳои муаллифи рисола, забони илмии диссертатсия ба талабот пурра ҷавобгӯ мебошанд.

Баҳогузори ягонагии дохилии натиҷаҳои бадастомада

Ягонагии натиҷаҳои бадастомадаро аз ҷониби доктараби дараҷаи илмӣ риоя гардидани муҳлати марҳалаҳои таҳқиқот, мавриди истифода қарор додани методҳои мувофиқ ба объект, мавзӯ, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқот, интихоби дурусти миқдору ҳаҷми гурӯҳҳои озмоишӣ, имконияти воқеии тасвиби озмоиш дар амалияи таълиму тарбия таъмин кардаанд.

Автореферати диссертатсия дар сатҳи хуби илмӣ-методӣ таҳия гардида, ба мазмуни диссертатсия комилан мувофиқ аст ва тасаввуроти мушаххасро оид ба моҳияти таҳқиқоти мазкур инъикос менамояд. Мақолаҳои нашрнамудаи унвочӯӣ муҳтавои асосии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос мекунанд.

Дар баробари дастовардҳои муҳимми илмиву амалӣ, ки дар боло зикрашон рафт, диссертатсия ва автореферати Бозоров Хушвахт аз камбудихо ҳолӣ нест, ки зикри онҳо барои такмили минбаъдаи диссертатсия манфиатбахш хоҳад шуд:

Эродҳо ба кори диссертатсионӣ

1. Дар рисола таҳлили фаъолияти омӯзгорони забони модарӣ дар синфҳои ибтидоии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ чандон равшан ба мушоҳида нарасид. Хуб мебуд, агар унвончӯ фикру мулоҳизоти хешро дар хусуси муваффақият ва камбудихои фаъолияти омӯзгорони ин фан, сатҳ ва дараҷаи забонамӯзии талабагони синфҳои

ибтидой, доираи истифода аз роҳу усули пешқадами таълими забони модарӣ мавриди таҳлил ва муқоиса қарор мегирифт.

2. Хуб мебуд, агар дар рисола таҷрибаи пешқадами омӯзгорони фанни “Забони модарӣ”-и синфҳои ибтидой таҳлил ва арзёбӣ мегардид, зеро чунин амал ба муаллиф имкониятҳои бештарро дар мавриди ҷӯстучуи роҳу усулҳои пешқадами таълиму тадрис фароҳам меовард.

3. Хуб мебуд, агар дар рисола як фасли алоҳида ба роҳу усули луғатомӯзӣ бахшида мешуд, ҳарчанд ки муаллиф ҷо-ҷо ба ин мавзӯ даҳлат ҳам кардааст.

4. Ба назари мо, муаллиф оид ба роҳу усули машқҳои характери муқоламадошта бештар диққат меод, зеро дар илми методикаи таълими забон ташкили диалог (муқолама) аз воситаҳои самараноки рушди нутқи хонандагон пазируфта шудааст.

5. Дар матни диссертатсия гоҳо хатоҳои имлоӣ, услубӣ ва техникӣ дучор мешаванд, ки дар ин бобат ба унвонҷӯи ишораҳои мушаххас пешниҳод карда шуд.

6. Дар автореферати диссертатсия низ ҷо-ҷо хатоҳои техникӣ, китобатӣ ва имлоӣ дучор мешаванд.

Бояд зикр кард, ки норасоиву ғалатҳои зикргардида ба арзиши илмӣ таҳқиқоти диссертатсионӣ ба ягон ваҷҳ ҳалал ворид намесозанд.

Диссертатсияи Бозоров Хушвахт кори баанҷомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона ва дар сатҳи хуби илмӣ ба анҷом расидааст. Унвонҷӯ ба ҳадафи таҳқиқоти диссертатсионӣ пурра ноил шуда, вазифаҳои дар рисолаи илмӣ гузошташуда пурра ҳалу фаҳмидаанд ва дар ин равиҷ фарзияи таҳқиқот тасдиқи комили ҳудро пайдо кардааст.

Диссертатсияи **Бозоров Хушвахт** “Асосҳои методии ташаккули малақаҳои фаъолияти мустақилонаи омӯзиши забони модарӣ ва инкишофи зеҳнии талабагонии синфҳои ибтидой” барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.02 -

Назария ва методикаи таълиму тарбия (13.00.02.04 - Назария ва методикаи таълими фанҳои гуманитарӣ (тахсилоти миёнаи умумӣ)) ба талаботи Низомномаи Шӯрои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаи илмӣ (қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267) ва Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии чопшуда доир ба мавзӯи диссертатсия ҷавобгӯ буда, муаллифи он Бозоров Хушвахт сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02 - Назария ва методикаи таълиму тарбия (13.00.02.04 - Назария ва методикаи таълими фанҳои гуманитарӣ (тахсилоти миёнаи умумӣ)) мебошад.

Муқарризи расмӣ

узви вобастаи Академияи таҳсилоти Тоҷикистон,

доктори илмҳои педагогӣ,

профессори кафедраи методикаи таълими

забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи

байналмиллалӣ забонҳои хориҷии

Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

Шербоев Саидбой

Маълумот барои тамос:

Суроға: 734064, ҚТ, ш. Душанбе, кӯчаи Муҳаммадлиев, 17/6

Телефон: (992) 90 822 55 59 (моб.).

Почтаи электронӣ: snegmasi22@gmail.com

Имзои С.Шербоевро тасдиқ мекунам:

Сардори идораи кадрҳо ва қисми махсуси

Донишгоҳи байналмиллалӣ забонҳои хориҷии

Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода

Юсупова Б.Ф.

27.08.2021